

Sturebybo ställer ut handarbeten i Högdalen

Fröken Signe Andersson bosatt i Stureby ägnar hela sin tid åt konstsömnad, mönsterkompositioner och andra konstnärliga handarbeten. På lördag börjar hennes första utställning i Stockholm, närmare bestämt i Medborgarrådets lokaler i Högdalen och den kommer att pågå i tre dagar.

Redan som femtonåring kände fröken Andersson en stark önskan att få arbeta med mönster och färger. Tidpunkten var emellertid inte så gynnsam. Förståelsen för människors behov av att få syssla med sådant som de tycker om och anser sig begåvade för, var inte lika stor då som nu. Femtonåringen måste kväva sin längtan att skapa. Men under alla de år, som hon måste arbeta med sådant som kunde ge henne dagligt bröd, bar hon inom sig denna längtan oförminskad.

Född i Bälinge i Södermanland, uppväxt i Tystberga fick emellertid fröken Andersson tillfälle att lära sig väva, dels på vävkurs i Tystberga, dels av sin syster som ägnade sig mycket åt vävning i barndoms hemmet. Så småningom övertog fröken Andersson vävstolen. I många år gick det framåt. Omsättningen var god, men plötsligt var marknaden mättad. Det blev svårare att avyttra produkterna.

Fröken Andersson flyttade till Stureby. Hon arbetade som sjukvårdsbiträde, men saknaden efter handarbetandet var stor och blev

nästan ett psykiskt handikap. Fröken Andersson började ta kurser av olika slag för att förkovra sig. Bl.a. har hon lärt sig gobelängsömnad på ABF i Högdalen för Monika Berg och broderi på Handarbetets vänner i Stockholm. För närvarande går hon på en kurs i akvarellmålning för konstnären Arne Isaksson på Medborgarskolan.

Nu är fröken Andersson sjukpen-sionerad och tycker att hon upplever sin lyckligaste tid. Hon kan ägna sig helt åt sitt livs intresse. Och många vackra ting växer fram under hennes händer!

Fröken Andersson komponerar själv mönstren till alla sina arbeten. Många av sina idéer har hon tagit direkt från naturen. Särskilt hennes gobelängbroderier har en personlig prägel.

Det stora intresse för handarbete som fröken Andersson inte endast har bevarat genom åren utan också ytterligare utvecklat har givit henne mycket glädje. Hennes lycka ligger i att arbeta med sina händer och att omsätta sina idéer till synliga ting som kan glädja människoögat.